

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกริก
ว่าด้วยการสอบสวนคณาจารย์ พ.ศ.2552

เพื่อให้การสอบสวนคณาจารย์เป็นไปตามมาตรา 97 วรรคสอง ประกอบมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ลงวันที่ 25 กันยายน 2551 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 34(2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และสภามหาวิทยาลัยเกริก ในคราวประชุมครั้งที่ 4/2552 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2552 มีมติให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกริก ว่าด้วยการสอบสวนคณาจารย์ พ.ศ.2552 ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกริก ว่าด้วยการสอบสวนคณาจารย์ พ.ศ.2552"

ข้อ 2. ให้ยกเลิก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกริก ว่าด้วยการสอบสวนอธิการบดี หรือคณาจารย์ พ.ศ.2548 ฉบับลงวันที่ 25 สิงหาคม 2548 และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทนนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยเป็นต้นไป

ข้อ 3. ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย"	หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกริก
"สภามหาวิทยาลัย"	หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเกริก
"นายกสภามหาวิทยาลัย"	หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยเกริก
"กรรมการสภามหาวิทยาลัย"	หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยเกริก
"อธิการบดี"	หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกริก
"คณาจารย์"	หมายความว่า ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์- พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลัก ทางด้านการสอนและการวิจัยในมหาวิทยาลัยเกริก
"คณะกรรมการสอบสวน"	หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนผู้ทำหน้าที่ ดำเนินการสอบสวนคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

“ผู้ถูกกล่าวหา”   หมายความว่า คณาจารย์ผู้ถูกกล่าวหา
“นักศึกษา”   หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกริก

ข้อ 4. เมื่อคณาจารย์ ถูกกล่าวหาตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 และมีการกระทำที่ถือว่าเป็นความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของคณาจารย์ ตามมาตรา 46(3) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ดังนี้

- (ก) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (ข) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนเองอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย
- (ค) เรียกรับหรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเกี่ยวเนื่องกับการศึกษาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
- (ง) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (จ) การสอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (ฉ) เปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างยิ่งต่อมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในการกระทำความผิดดังกล่าว โดยประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา กรรมการอย่างน้อยสองคน และเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนหนึ่งคน ซึ่งจะเป็นกรรมการสอบสวนด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ 5. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ให้อธิการบดี แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคแรก ให้ผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการสอบสวนทราบพร้อมสำเนาคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามรับสำเนาในต้นฉบับคำสั่งภายในสามวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงนามให้วางคำสั่งต่อหน้าผู้ยื่น ในกรณีไม่สามารถส่งคำสั่งได้ภายในเวลาที่กำหนดให้วางหรือปิดคำสั่งนั้น ณ ที่ทำงานของผู้ยื่นนั้น ในมหาวิทยาลัย และเมื่อเวลาล่วงพ้นไปแล้วสามวันทำการให้ถือว่าผู้ยื่นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ให้ผู้ส่งคำสั่ง บันทึกผลการส่งคำสั่งดังกล่าวพร้อมรายละเอียดเสนอรายงานให้อธิการบดี

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนทันที เพื่อพิจารณาเรื่องที่กล่าวหาว่ามีประเด็นข้อกล่าวหาที่ข้อ ใดบ้าง และให้วางแนวทางในการสอบสวนข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน ทั้งเอกสารและพยานบุคคล รายละเอียดของพฤติการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา เพื่อให้การสอบสวนได้ความจริงและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ภายในกำหนดเวลาตามข้อ 9 (2)

ข้อ 6. ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านบุคคลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน โดยทำหนังสือยื่นต่ออธิการบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้านดังกล่าว โดยต้องอ้างถึงเหตุที่อาจจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริง หรือเสียความยุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ คือ

- (1) เป็นผู้ที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำความผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (2) เป็นผู้ที่มีผลประโยชน์ หรือมีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องที่ทำการสอบสวน
- (3) เป็นผู้ที่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกสอบสวน
- (4) เป็นคู่สมรส หรือญาติที่เกี่ยวข้องเป็นบุพการี หรือเป็นผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดา หรือมารดากับผู้ถูกกล่าวหา

ให้อธิการบดี พิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว แล้วมีคำสั่งยกคำคัดค้านหรือมีคำสั่งให้กรรมการที่ถูกคัดค้านพ้นจากตำแหน่งกรรมการสอบสวน และแต่งตั้งกรรมการคนใหม่ขึ้นแทน แล้วแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านและผู้คัดค้านทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ 4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการดังกล่าว ย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงผลการสอบสวนที่กรรมการผู้นั้นได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 7. การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด เว้นแต่การประชุมตามข้อ 11 และหรือข้อ 13 จะต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการสอบสวน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนมีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 8. ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เรียกผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของบุคคลดังกล่าวมาตรวจดู หรือใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการสอบสวน

(2) ค้นหาความจริง รวบรวมพยานหลักฐาน ประวัติ และพฤติกรรมต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ที่จำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยในการสอบสวนลงโทษทางวินัย

(3) กรณีการสอบสวนมีข้อบ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดหรือมีความผิดในเรื่องอื่นนอกจากข้อที่ถูกกล่าวหาหรือสอบสวน หรือหากการสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้ปฏิบัติงานอื่นว่ามีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนกรณีดังกล่าวด้วย และรีบรายงานผลการสอบสวนนั้นให้อธิการบดีทราบโดยเร็ว

(4) หากผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมูลเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่งหรือทั้งทางอาญาและทางแพ่งด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานอธิการบดีทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการทางกฎหมายต่อไป

(5) ให้ทำบันทึกเป็นหนังสือรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนในแต่ละครั้งที่ทำการสอบสวน

(6) ให้ทำรายงานแสดงรายละเอียดผลการสอบสวนและสรุปผลการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดอย่างไรหรือไม่ โดยต้องมีพยานหลักฐานและเหตุผลประกอบ ถ้าปรากฏว่าได้มีการกระทำความผิดให้ระบุว่าเป็นความผิดฐานใด และสมควรได้รับโทษสถานใด แล้วเสนอต่ออธิการบดี

ข้อ 9. ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนและกำหนดเวลาดังนี้

(1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนตามข้อ 5 วรรคสอง และข้อกล่าวหาตามข้อ 10 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา และประชุมพิจารณาว่าพยานหลักฐานเท่าที่รวบรวมในเบื้องต้นมีน้ำหนักพอสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 11 หรือไม่ ตลอดจนสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและพยานหลักฐานที่นำมาหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ทำรายงานการสอบสวนและการนำเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออธิการบดี ตามข้อ 14

(2) ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุแห่งความจำเป็นนั้น เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่ออธิการบดีก่อนวันครบกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิการบดีสั่งขยายเวลาในการสอบสวนได้ตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่รวมแล้วไม่เกินสองครั้ง

(3) การดำเนินการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าถ้าให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่ต่อไประหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นจะเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย คณะกรรมการสอบสวนมีสิทธิเสนอให้มหาวิทยาลัยสั่งพักงานผู้ถูกสอบสวนชั่วคราวได้ไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้รับค่าจ้างครึ่งหนึ่งของค่าจ้างที่ได้รับอยู่ก่อนพักงาน จนกว่าการสอบสวนจะเสร็จสิ้น และเมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น หากปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนไม่มีความผิด มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าจ้างส่วนที่เหลือทั้งหมดคืนให้ผู้ถูกสอบสวนพร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปี

ข้อ 10. ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบและแจ้งข้อกล่าวหา โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(1) ก่อนจะเริ่มทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการแจ้งให้บุคคลผู้นั้นทราบเสียก่อนว่า คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นตัวแทนของผู้บังคับบัญชาและมหาวิทยาลัย หากผู้ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงที่ควรแจ้งต่อคณะกรรมการสอบสวนโดยเจตนา ผู้นั้นอาจมีความผิดทางวินัย

(2) ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือวาจาหรือไม่ก็ได้ และสิทธิในการอ้างและหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหา รวมทั้งสิทธิในการนำนายความหรือที่ปรึกษากฎหมายเข้าร่วมฟังการสอบสวน

(3) เมื่อได้ดำเนินการตาม (1) และ (2) แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการซักถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่อย่างไร และให้บันทึกคำการนั้นไว้ กรณีหากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้การก็ให้บันทึกไว้เช่นกัน

(4) กรณีผู้ถูกกล่าวหาขอให้การเป็นหนังสือ ให้ยื่นคำให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในระยะเวลาเจ็ดวันทำการ กรณีหากให้การด้วยวาจาก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกคำให้การนั้นไว้ คณะกรรมการสอบสวนต้องอ่านบันทึกคำให้การนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาฟัง และให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาทักท้วง หรือขอแก้ไขคำให้การอย่างไรก็ให้แก้ไขตามที่ได้ทักท้วงหรือชี้แจง และให้คณะกรรมการผู้บันทึกคำให้การและผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อยกกำกับไว้ทุกแห่ง หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

(5) กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุแห่งการกระทำผิดนั้นไว้ ในกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนอาจยุติการสอบสวนก็ได้ หรือหากคณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควรเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด อาจจะทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 13 และข้อ 14 ต่อไป

(6) ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกคำให้การพยานไว้

(7) คณะกรรมการสอบสวนต้องอ่านบันทึกคำให้การให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ฟัง และให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกคำให้การนั้น ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกหมายเหตุไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 11. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเสร็จ ให้ประชุมปรึกษากันเพื่อสรุปข้อเท็จจริงเบื้องต้น และมีมติว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่มีมูลตามข้อกล่าวหาหรือไม่ ต่อจากนั้นให้ดำเนินการตามวรรคสองต่อไป

หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งมีมูลความจริงตามที่กล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ โดยสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แล้วให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำโดยผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในการอ้างพยานหลักฐานและนำสืบข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ ต่อจากนั้นให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนตามข้อ 12 ต่อไป

ข้อ 12. หากการสอบสวนเป็นกรณีมีมูลตามข้อ 11 ห้ามมิให้บุคคลอื่นที่มีใช้คณะกรรมการสอบสวนหรือทนายความของผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมทำการสอบสวน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำของผู้นั้นไว้ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนซักถามข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานหรือให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานเล่าเรื่องราวที่รู้เห็นฟัง และให้คณะกรรมการสอบสวนหรือเลขานุการบันทึกไว้แล้วอ่านบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานฟัง หากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ทักท้วงก็ให้แก้ไขตามประเด็นที่ทักท้วง และต้องอ่านข้อความที่แก้ไขนั้นให้ฟังด้วย พร้อมกับให้ผู้บันทึกและผู้ทักท้วงลงลายมือชื่อยกกำกับทุกแห่ง เมื่ออ่านบันทึกที่ได้แก้ไขจบแล้วให้ถามผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานว่า ถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องจะแก้ไขอย่างไรอีกหรือไม่ หากต้องการแก้ไขก็ให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขตามที่บุคคลนั้นร้องขอ เสร็จแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนและผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานลงลายมือชื่อในบันทึกทุกแผ่น หากบุคคลนั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้เป็นหลักฐานและลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาปรากฏตัวต่อคณะกรรมการสอบสวน ในการดำเนินการสอบสวนตามข้อ 10 - 12 โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนแล้วแต่กรณีตามข้อ 13 - 15 ต่อไป

ข้อ 13. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้เรียกประชุม เพื่อพิจารณาปรึกษาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่

ก่อนลงมติ ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของฝ่ายที่กล่าวหาและฝ่ายที่ถูกกล่าวหาเท่าที่ปรากฏโดยย่อ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนแสดงความเห็นพร้อมกับลงมติที่ละคนว่า ผู้ถูกกล่าวหาผิดหรือไม่อย่างไร การลงมติกรรมการคนใดคนหนึ่งออกเสียงก็ได้ แต่ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนต้องลงมติเป็นคนสุดท้าย

ข้อ 14. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาและมีมติตามข้อ 13 แล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นนำเสนอต่ออธิการบดี หากประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งเป็นหนังสือแยกต่างหาก โดยให้แนบรวมต่อท้ายของรายงานการสอบสวนนั้น

รายงานการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญโดยย่อดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่าเป็นอย่างไรบ้าง ผู้ถูกกล่าวหาให้การอย่างไร กรณีให้การรับสารภาพให้พิจารณาว่ารับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐาน หรือเพราะเหตุอื่นใด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาโทษต่อไป

(2) การวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่นำมาหักล้างแกข้อกล่าวหา(ถ้ามี) ว่าควรรับฟังพยานหลักฐานใด เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลใด

(3) มติอันเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ได้กระทำความผิดอย่างไร กรณีผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดให้ระบุว่าควรลงโทษสถานใด ตามข้อ 15

ข้อ 15. การลงโทษคณาจารย์ ตามข้อบังคับนี้มี 8 สถาน

- (1) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (2) ภาคทัณฑ์
- (3) งดบำเหน็จความดีความชอบประจำปี
- (4) ตัดเงินเดือน
- (5) ลดขั้นเงินเดือน
- (6) ถอดถอนจากตำแหน่งอาจารย์หรือตำแหน่งทางวิชาการ
หรือตำแหน่งทางการบริหาร
- (7) ให้ออก
- (8) ไล่ออก

ข้อ 16. เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานการสอบสวนคณาจารย์ตามข้อ 14 แล้ว ให้พิจารณาสั่งการลงโทษ ตามข้อ 15 โดยอาจพิจารณาลงโทษสถานใดสถานหนึ่งหรือหลายสถานก็ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบรายงานการสอบสวน และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมคำสั่งลงโทษหนึ่งชุดโดยเร็ว

กรณี ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาจากตำแหน่งรองอธิการบดี รองศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ให้อธิการบดีเสนอถอดถอนต่อสภา
มหาวิทยาลัย ตามมาตรา 34 (16) และ (17) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550

ข้อ 17. ผู้ถูกสั่งลงโทษมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในสามสิบ
วัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งลงโทษ

ข้อ 18. เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะขอตรวจหรือคัดสำเนารายงาน
การสอบสวนและคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือพยาน
เอกสารอื่นใดนั้น ให้อยู่ในอำนาจดุลพินิจของผู้สั่งลงโทษในการที่จะอนุญาต ทั้งนี้ให้พิจารณาอย่าง
รอบคอบโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัยของพยาน

ข้อ 19. การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ มิให้นับวันแรกแห่งระยเวลานั้นรวมเข้าด้วยกัน
ถ้าวันสุดท้ายของระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มทำการใหม่ถัดจากวันหยุดทำ
การนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ข้อ 20 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน 2552

พลเอก

(พิจิตร กุลละวณิชย์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเกริก

